

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug, Mejeri m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2208, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2497 ff.)

Udenfor Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Overgangen til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Thomas Larsen): Ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag blev der fremsat adskillige Bemærkninger, som lode formode, at det maa ske kunde have nogen Vanskelighed at naa til Enighed i Udvalget om Lovforslaget. Naar jeg imidlertid i Dag har den Ære at være Udvalgets Ordfører for dette Forslag, saa har jeg den store Glæde at kunne staa som Ordfører for et enigt og samlet Udvalg, idet der ikke i Betænkningen findes et eneste Mindretalsforslag. Det er jo en saa meget større Glæde, som det jo ikke er nogen Smaating, vi her beskæftige os med, men en saa betydelig Udvidelse af vor Ulykkesforsikringslovgivning, at vi, naar dette Lovforslag ophøjes til Lov, dermed drage ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Arbejdere ind under Ulykkesforsikringen. Det er ogsaa glædeligt at lægge Mærke til den Interesse, dette Lovforslag har vakt ude omkring paa Landet, idet man allerede i den Tid, vi herinde have beskæftiget os med Lovforslaget, har maattet lægge Mærke til, at man ude omkring i Landet har forberedt sig paa at tage imod det, naar det blev ophøjet til Lov. De samvirkende Mejerier have saaledes allerede sat sig i Bevægelse i Retning af at organisere sig til at føre Loven ud i Livet, naar den foreligger fra Rigsdagen, og det samme har været Tilfældet med de samvirkende Sogneraadforeninger, som ligeledes allerede have udfoldet et stort Arbejde i Retning af en lignende Organisation, hvor man mente, Kommunerne skulde tage Affære. Alt dette viser, hvilken Interesse dette Lovforslag har vakt ude over Landet, og at Udvalget staar enigt og samlet om sin Indstilling, vil selvfølgelig ogsaa lette de Bestræbelser, som man

har gjort sig ude i Landet for at kunne modtage denne Lov paa en saadan Maade, som den fortjener, og føre den ud i Livet paa en saa praktisk Maade som muligt.

Jeg begyndte med at sige, at da Lovforslaget var til første Behandling, gjorde der sig forskellige modstridende Anskuelser gældende, og idet jeg nu gaar over til at omtale de af Udvalget stillede Ændringsforslag, skal jeg flygtig berøre disse, idet jeg forudskikker den Bemærkning, at jeg ikke finder Anledning til at holde nogen lang og udførlig Tale, da de samlede Ændringsforslag ere stillede af det samlede Udvalg og ere forholdsvis let overskuelige og ikke særlig indgribende.

Ændringsforslag Nr. 2 er det mest betydelige af dem alle, det gaar ud paa at nedsætte den Grænse, som var foreslaaet i Lovforslaget med Hensyn til den tvungne Forsikring. Grænsen var der sat ved 12,000 Kr., Udvalget foreslaar at gaa ned til 6,000 Kr., altsaa sætte Grænsen betydelig lavere. Angaaende dette Punkt var der Meningsforskel ved første Behandling. Jeg udtalte mig for den Bestemmelse, Lovforslaget indeholdt, og mente, at den Grænse, der var sat, maatte antages at være nogenlunde passende, medens andre, deriblandt det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) hævdede, at den tvungne Forsikring maatte føres endnu længere ned, ja, han ønskede endogsaa at føre den helt til Bunds. Det her foreliggende Ændringsforslag kan altsaa betegnes som et Kompromisforslag mellem de to Anskuelser, og naar jeg trods mine Udtalelser ved første Behandling har kunnet slutte mig til det foreliggende Forslag, hænger det sammen med, at under de Forhandlinger, der i Udvalget have fundet Sted om dette Forslag, er jeg efterhaanden kommen til den Overbevisning, at det vil være rigtigt at gaa længere ned med Lovforslagets Grænse. Derfor har jeg kunnet tiltræde, at man sætter Grænsen ved 6,000 Kr.s Ejendomsskyld. De Argumenter, der i saa Henseende ere blevne fremførte, have hovedsagelig været, at ved at beholde den højere Grænse vilde man gøre Forskellen mellem den Fordel, Arbejderen kunde nyde ved at være under den tvungne Forsikring, og den Fordel, han kunde nyde ved at tegne frivillig Forsikring for sig selv, hvor han skulde svare Halvdelen af Præmien, ret betydelig, og det, man da skulde tage Sigte paa, var at udjævne denne Forskel saa meget som muligt. Det kunde jo allerbedst ske ved at flytte Grænsen noget ned, og det kommer